

TUCZ TRZODY CHEWNEJ

O wynikach tuczu i jakości surowca decydują:

- ▶ Genotyp
- ▶ Żywienie
- ▶ Płeć
- ▶ Masa ubojowa
- ▶ Dobrostan i warunki utrzymania
- ▶ Stan zdrowia

Genotyp

Do produkcji towarowej tuczników wykorzystuje się mieszańce pochodzące z krzyżowań ras matecznych z rasami ojcowskimi. Rasy mateczne powinny charakteryzować wysokimi wskaźnikami rozrodczymi natomiast linie ojcowskie winny przekazywać potomstwu jak najlepsze cechy użytkowości rzeźnej.

Do ras matecznych zalicza się WBP i PBZ, natomiast rasy ojcowskie powinny być wolne od genów obniżających jakość mięsa RN- (Hampshire) i RYR1 (Pietrain). Najoptymalniejszym wariantem jest rasa Duroc cechująca się mięsem o wysokiej zawartości tłuszczu śródmięśniowego.

Żywienie - białko

Niedostateczna ilość białka w paszy a w szczególności aminokwasów egzogennych powoduje mniejsze odkładanie tkanki mięśniowej aniżeli jest to uwarunkowane genetycznie co w efekcie zwiększa zużycie paszy na przyrost jednego kilograma masy ciała.

Nadmiar białka nie przekłada się wymiennie na codienne przyrosty tylko powoduje zwiększenie wydalanego białka w odchodach ze względu na ograniczone możliwości genetyczne danego zwierzęcia.

Żywienie - tempo wzrostu

- ▶ Dawka pokarmowa powinna co 7 - 14 dni ze względu na szybko zmieniające się zapotrzebowanie pokarmowe tuczników.
- ▶ Aby osiągnąć wysokie tempo wzrostu w dawce powinno być około 0,6g lizyny na każdy MJ EM.
- ▶ W początkowej fazie tuczu podaje się zwierzętom do 2 kg paszy na dzień natomiast w końcowej fazie tuczu ponad 3 kg.
- ▶ Optymalne jest aby w tuczu intensywnym zwierzęta osiągnęły przyrosty od wagi 30 do 120 kg ok 1kg/dzień.

Rodzaj żywienia

- ▶ Dawkowane o stałych porach, umożliwia stałą kontrolę stada.
- ▶ *Ad libitum* - zwierzęta mają stały dostęp do paszy która znajduje się w automatach paszowych. Umożliwia wysokie przyrosty masy ciała ale podwyższa zużycie paszy na przyrost. Dodatkowo powoduje większe otłuszczenie tuczników.
- ▶ *Aemi ad libitum* - Najwłaściwsza metoda żywienia. Do 70 kg masy ciała zwierzęta żywione są do woli natomiast później następuje żywienie restrykcyjne, które ma na celu ograniczyć otłuszczenie tuczników i poprawić wykorzystanie paszy.

Strawność pasz i zawartość włókna

Żywienie zwierząt szybko rosnących wymaga pasz o wysokiej strawności. W tym celu poszczególne pasze poddaje się różnym zabiegom mającym na celu podwyższenie tego wskaźnika:

- Mechaniczne (śrutownie, gniecenie, obłuszczenie, płatkowanie)
- Barotermiczne (toastowanie, ekstruzja)
- Termiczne (parowanie, gotowanie)

Zawartość włókna nie powinna przekraczać w dawce 5%, podwyższenie tego parametru powoduje obniżenie strawności paszy.

Woda

- ▶ Stały dostęp do poidłek automatycznych
- ▶ W wadze 30 - 50 kg zapotrzebowanie na wodę wynosi 4 do 8 litrów, natomiast w końcowej fazie tuczu nawet do 9 litrów
- ▶ Przy paszach pełnoporcjowych podaż wody powinna wynosić około 3l na 1 kg paszy.

Prawidłowe zbilansowanie

Pasza zbilansowana powinna pokrywać wszystkie potrzeby pokarmowe zwierzęcia pod względem składników pokarmowych, minerałów i witamin.

W tym celu do pasz pełnoporcjowych w odpowiednich ilościach dodaje się pasze energetyczne (zboża), pasze białkowe (śruty poekstrakcyjne, nasiona roślin strączkowych, pasze poch. zwierzęcego) oraz dodatki witaminowo mineralne.

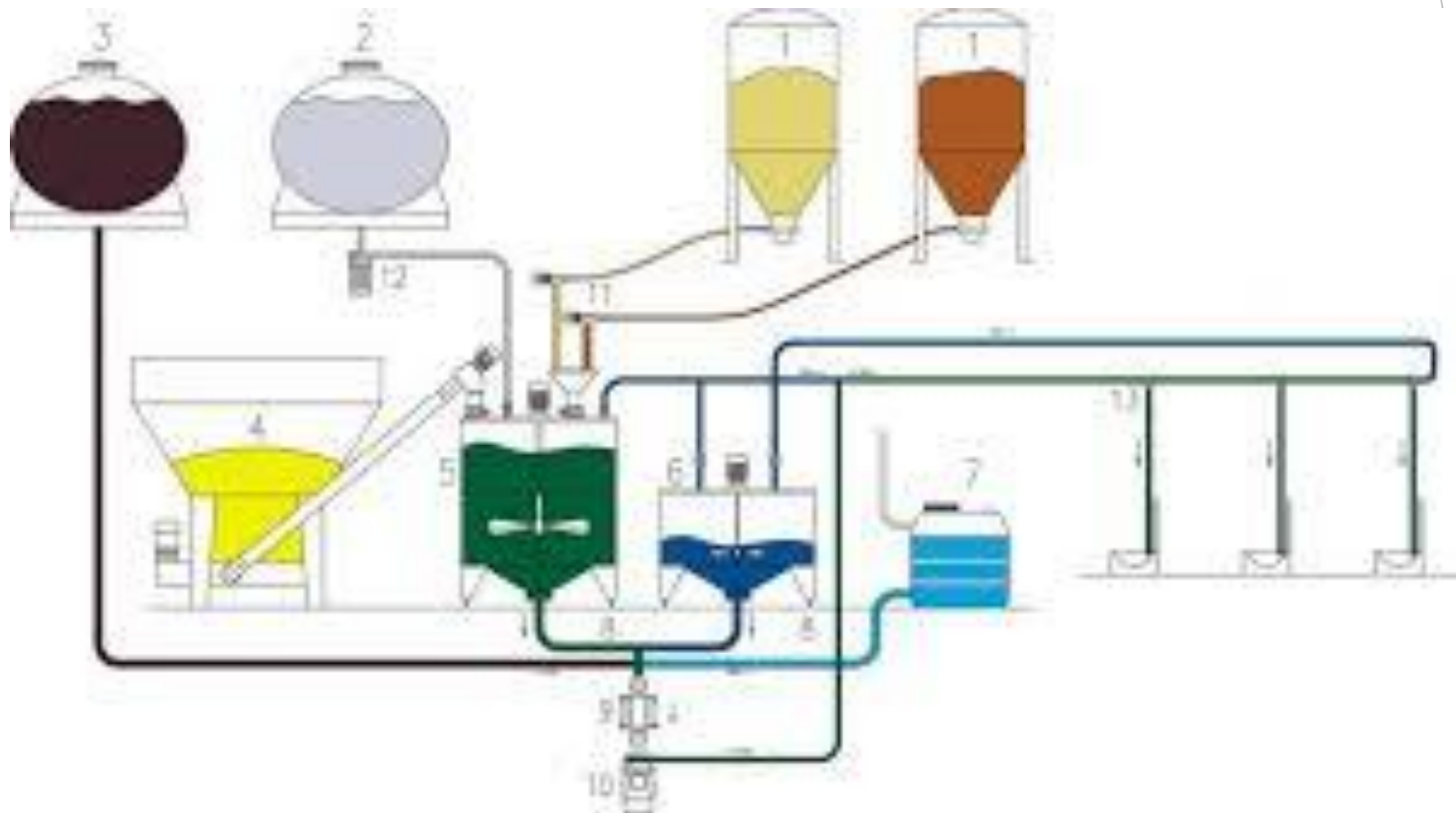
Tabela podręcznik 265 str.

Żywnienie na sucho lub na mokro

Żywienie na mokro

Żywienie na mokro

	Żywnienie na sucho	Żywnienie na mokro
Zalety	- Małe nakłady na robociznę - Możliwość gromadzenia zapasów paszy - Niezmiennność codziennego postępowania - Możliwość użycia własnego zboża - Niewielkie zużycie wody	- Dokładne dawkowanie i lepsze wykorzystanie paszy - możliwość skarmiania pasz gospodarskich i odpadowych np. serwatki - Mniejsze zapylenie - Mniej chorób
Wady	- Większe zużycie paszy - Znaczne zapylenie pomieszczeń	- Trudno zastosować żywienie <u>do woli</u> - Trudniej utrzymać higienę w korytach